

чуждитѣ вѣстници за Ботйовъ, който тогава издавалъ в. „Дума“ (гледай 1871 година). Прѣзъ зимата сѣщата година заминалъ за Букурещъ и станалъ директоръ на Л. Каравеловата печатница. Прѣзъ мѣсець Мартъ 1876 година отишълъ въ Болградъ за директоръ на тамошната гимназиална печатница и подъ чуждо име е редактиралъ „Български Гласъ“. Прѣзъ 1880 година почналъ да издава въ Търново в. „Съединение“, преобърналъ по-късно на „Свободенъ Печатъ“ (гледай 1881 година), които печаталъ въ собствената си печатница. По настоящемъ Тулешковъ е директоръ на Държавната Печатница. Той е съставилъ: *Разказъ за благоразумний Стоенчо*, за прочитъ, Търново, 1880 год.; *Пъленъ писмовникъ*, Търново, 1883 година; *Исторически погледъ на отечеството ни и нашитѣ длъжности къмъ него*, Търново, 1880 година; *Пѣснопойка съ народни и любовни пѣсни*, Търново, 1880 година; *Распаданието на Турция*, трагедия въ 4 дѣйствия, съ прологъ, Търново, 1881 година; прѣведени: *Христофоръ Колумбъ*, прѣводъ отъ руски, Търново, 1883 година; *По прѣдание, какъ е спасилъ живота на Петръ Великий единъ солдатинъ*, прѣводъ отъ руски, Търново, 1883 год.; *Исторически разказъ за Александра Великий*, (Македонски), съ прибавление, отъ Дрепера, Търново 1886 год.; подъ негова редакция: *Сиромашъ Тончо*, драма въ 5 дѣйствия, отъ Киро Петровъ (Бачо Киро), Търново, 1879 год.; *Приключенията на Дръновския мѣнастиръ* прѣзъ 1876 година, отъ П. Т. Франговъ, Търново, 1880 година; *Приключенията на Дръновския мѣнастиръ* прѣзъ 1876 година, трагедия въ 4 дѣйствия, отъ П. Т. Франговъ, Търново, 1885 година; *Тържеството при кръвната рѣка* (Канлъ дере) на 9 Юлий 1886 година, въ паметъ на Ст. Караджа, отъ П. Т. Франговъ, Търново, 1887 година.

„Сѣкиму е познато, че ние българите сме останале твърде много назадъ, както въ литературно така и въ политическо отношение отъ европейските народи. Тука въ Ромъния преди нѣколко мѣсеца са издаваха нѣкой и други политически вѣстници, които показваха пътятъ на нашиятъ прогресъ; но за зла честь постигна ги нечаяна смъртъ така щото за сега нѣмаме ни единъ свободенъ органъ, който да изказва болките на нашиятъ народъ и да можеме да си изразиме нашето